

Universitätsbibliothek Paderborn

Gnoti Seautón, Sive Arnoldi Geulincs Ethica

Geulincx, Arnold

Lugd. Batav., MDCLXXV

§. 1. Primum Virtutis Præmium. Amicitia Cum Deo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48728](#)

114 Primum Virtutis Præmium, §. I.

§. I. Primum Virtutis Præmium.,

AMICITIA CUM DEO.

Amicitia non est aliud, quam amor mutuus: talis vero necessario intercedit inter Deum & virum bonum: Vir probus enim amat Deum, amando scil. Rationem & legem ejus. (Tract. 3. §. 8.) igitur necesse est Deus eum redamet. Non est enim nisi abjectissimi, turpissimique hominis, non redamare illum, à quo se videat serio & verè amari; quæ abjectio & turpitudo in immensum absunt à Divina mente, ut quæ generosissima sit rerum omnium, ac proinde amari à nemine posse, quem non infinites plus redamet.

Non dico tamen amorem nostrum erga Deum hoc mereri, ut Deus nos redamet: sed dico tantum esse argumentum certissimum & infallibile, si nos Deum amemus, ut ipse item nos amet, alioqui certissimum est, Deum primo amare virum bonum, ac inter prima effecta amoris istius esse amorem reciprocum, viri boni Deum redamantis, quem amorem Deus ei instillaverit, & quo solo amore bonus est.

Etiam si inter virum & Deum hoc pacto sit Amicitia seu amor mutuus; non est tamen

men amor utrinq; amor ejusdem Rationis: nam vir bonus amat Deum amore Obedientiæ, & quidem non in Deum ipsum surgente (utpote qui eo sublimior longe celsiorque sit, quam ut ad illum pertingat) sed in legem Dei seu Rationem terminante ac desinente, (ut patet satis ex iis, quæ Tract. 3. §. 8. dicta sunt & alibi, Deus autem amat virum bonum amore benevolentiæ, quâ ipsi benefacere, ipsi bona jucunda elargiri vult; qui quidem amor tendit & pertingit usque ad ipsum virum bonum, sed non videtur in eo stare, at pervadere ac ulterius tendere in ipsum Deum tanquam Finem Cui: Deus enim omnia ad se ordinat, omniaque sui caussa facit: estque ei soli hoc licitum & honestum, nobis omnibus turpe atque indecens, ut satis patet Tract. I. de adminiculo humilitatis. Tales esse utrimque hos amores viri quidem boni erga Deum Obedientiæ; Dei erga virum benevolentiæ, nec esse posse alios aliquos amores inter eos, satis clarum est ex naturâ amoris, & specierum ejus: de quibus Tract. præced. §. I. sub initio, & aliquatenus ostendimus Tract. I. sub finem de fructu Humilitatis.